

Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΓΑΛΛΙΕΡΑ

Ἡ Ἰταλὶς Δούκισσα di Galliera, ἥτις ἀπεβίωσεν ἐν Παρίσι τοὺς 9 Δεκεμβρίου (έ. ν.) ἐν τῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Valenciennes μεγάλῃ αὐτῆς, ἐγεννήθη ἐν Γένοβᾳ τὸ ἔτος 1811. Ἦτο ἐπομένως ἐβδομηκονταεπτά ἐτῶν. Ἡ ἑξοχος αὕτη γυνὴ ὑπῆρξε μία τῶν διαπρεπεστέρων δεσποινῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀριστοκρατίας. Κατήγετο ἐκ μεγάλων οἰκῶν. Ἦτο θυγάτηρ τοῦ μαρκιῶνος Ἀντωνίου Brignole Sale καὶ τῆς μαρκησίας Ἀρτεμισίας Νεγγρόνη. Ὁ πατὴρ τῆς διετέλεσεν ἀνώτατος πρεσβευτὴς τοῦ Πεδεμοντίου ἐν Λονδίνῳ, ἐν Πετρούπολει καὶ ἐν Παρίσι, ὅπου ὠνόμαζον αὐτὸν ἐν εὐφῶ συγκρίσει τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ὑπερόχου κοινωνικῆς θέσεώς του πρὸς τὴν σχετικὴν μικρότητά του βασιλείου, ὅπερ ἐξέπροσώπει *le grand ambassadeur du roi*, μέγαν ἀνώτατον πρεσβευτὴν τοῦ μικροῦ βασιλείου. Ἡ μονογενὴς θυγάτηρ τοῦ ἐπιφανοῦς τούτου ἀνδρός, ὑπανδρευθεῖσα τὸν πλουσιώτατον Ἰταλὸν εὐπατρίδην De Farnari, δούκα di Galliera καὶ πρίγκιπα di Lucedio, ἐγένετο καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ μακροῦ βίου τῆς ἐν τῶν ἐκλεκτοτέρων κέντρων τῆς ὑψηλῆς Εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας ἐν Παρίσι, συνάμα δὲ καὶ μία τῶν ἐνεργητικωτάτων ὑπάρξεων, τὰς ὁποίας ἀνέδειξεν ὁ χριστιανικὸς πολιτισμός. Ὑπελογίσθη, ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μακροῦς ζωῆς τῆς ἐδαπάνησεν εἰς ἔργα φιλανθρωπικὰ κατ' ἐλάχιστον ὀκτὼ ὑπὲρ τὰ διακόσια ἑκατομμύρια φράγκα. Ἡ φιλανθρωπία τῆς ἐφθασε μέχρι μονομανίας. Ἀλλὰ καὶ τὰς ὥραις τέχνας πολὺ ὑπεστήριξε, καταρτίσασα λαμπρὰς καλλιτεχνικὰς συλλογὰς.

Ἐν τούτοις ἡ πλουσιωτάτη, ἡ εὐγενεστάτη, ἡ ἐπιφανεστάτη, ἡ κατὰ τὰ φαινόμενα ὀλβιωτάτη αὕτη δεσποινα, δὲν ὑπῆρξεν εὐτυχὴς. Ὑπάρχει ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς ἀπαίσιόν τι δράμα, περὶ οὗ θέλομεν προσεγγίσει δώσει τινὰς λεπτομερείας ἀκριβεῖς, ἃς θέλομεν ἀσφαλῶς συλλέξει. Ὁ δούξ di Galliera, ὅστις πρὸ ἐτῶν ἀπεβίωσεν, ἦτο ἀνὴρ νοήμων καὶ φιλόφρων ὡς ἡ ἑξοχος σύζυγός του. Ὁ μοναδικὸς υἱὸς καὶ κληρονόμος αὐτῶν κληρονομεῖ ἤδη μέρος μόνον τῆς εἰς φιλανθρωπικὰ ἔργα δαπανηθείσης κολοσιᾶς πατρικῆς οὐσίας, ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο εἶνε λίαν ἐπαρκὲς ἀνερχόμενον εἰς εἴκοσι ἑκατομμύρια φράγκων, παρεκτός τινῶν πολυτιμοτάτων καλλιτεχνικῶν κειμηλίων.

ΒΟΥΛΗ

(Συνεδρίασις ἐκ τῶν συνήθων)

Ἀπὸ πρωῒας κυκλοφορεῖ ἡ φήμη, ὅτι εἰς τὴν Βουλὴν ἀφεύκτως θὰ πέσῃ ... ξύλο καὶ ἔνεκα τούτου πολλοὶ παραιτοῦνται τῆς ιδέας νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ θέατρον, διὰ νὰ μὴ χάσῃ τὸ θέαμα τοῦ κοινοβουλίου μας, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε εἶνε καὶ δωρεάν. Τὴν 3 μ.μ. ἐκατοντάδες πολιτῶν περικυκλοῦσι τὸ μέγαρον τῆς Βουλῆς κρατοῦσαι εἰσιτήρια ἀνωτάτων ὑπαλλήλων καὶ δημοσιογράφων. Μεταξὺ τῶν πρώτων βλέπω πέντε στιλβωτὰς ὑποδημάτων Πέρσας, τὸν ξενοδόχον μου καὶ τὸν ὑπηρετὴν τοῦ ράπτου μου, εἰς δὲ τὰς χεῖρας τοῦ κ. Μυριανθούση καὶ δύο νηπίων διακρίνω εἰσιτήρια δημοσιογράφων· ἔμαθον παρὰ τῶν δύο νεαρῶν συναδέλφων μου, ὅτι ἦσαν ἀντιπρόσωποι τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν» καὶ ἐλυπήθην, διότι ἡ δημοσιογραφία ἀρχίζει νὰ μεταπίπτῃ εἰς χεῖρας μωρῶν. Τί θόρυβος! Τί ἀλλοπαγμός! Ὅλοι τείνουσι νὰ εἰσέλθωσιν διὰ τῆς τόσον στενῆς θύρας, ἀλλ' ἀδύνατον, διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων εἶνε τοποθετημένον καὶ τάγμα ὀλόκληρον εὐζώνων, ἐταίμων διὰ τῶν κοντακίων των νὰ διδάξωσι τὸ ρῆμα εὐπτῶ εἰς ὅλους τοὺς χρόνους ἐκτὸς τοῦ ἀορίστου. Μεθ' ὅλον τὸν σίφωνα αὐτὸν κατῴρθωσα νὰ εἰσέλθω, ἀλλ' ὡ τῆς θλιβερῆς εἰδήσεως! τὸ ἕτερον τῶν νηπίων ἀπέθανεν ἐξ ἀσφυξίας καὶ εἰς σωματώδης συνάδελφος θὰ ἐπιπτεν ἀναίσθητος ἐκ λιποθυμίας, ἐὰν δὲν εὕρισκετο ὁ κ. Μαρτινέλης κα-

τωρθώσας διὰ τῶν στιβαρῶν βραχιόνων του ν' ἀπωθήσῃ τὰ πλήθη. Ἐδόξασα τὸν Ὑψιστον, διότι ἀνῆλθον σῶος καὶ διότι εὗρον μίαν κενὴν θέσιν εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων, ἣν ἔσπεισα νὰ καταλάβω τοποθετούμενος πλησίον τοῦ ἐλλογίμου φίλου κ. Μυριανθούση ἔντρομος ὅμως ἀκούω ὀπισθὲν μου φωνήν, ἥτις ἠδύνατο νὰ ἐπισκιάσῃ—ἐπιτρέψατέ μοι τὴν λέξιν—καὶ τὰς διατόρους ἀγορεύσεις τοῦ κ. Βουλπιώτου:

— Ὅρὲ σὺ εἰσῆλθαι δημοσιογράφους καμνικνῆς φημερίδας;

— Βεβχίως, ἰδοὺ καὶ τὸ εἰσιτήριόν μου.

— Βρὲ πιανοῦ τὰ λὲς αὐτὰ; ἄει σήτοῦ ἄλλου θιουρεῖου γρήγορα νὰ μὴ σὴ πετάξω κάτου ...

Πρὸ τῆς τελευταίας ἀπειλῆς ἐσιώπησα, ὅχι διότι ἐφοβούμην μὴ πέσω θύμα τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ διότι ἐσκέφθην, ὅτι πιθανόν, ἐὰν μὲ ἔρριπτε κάτω εἰς τὴν αἴθουσαν, καὶ νὰ ἐπιπτον ἐπίτινος βουλευτοῦ τότε δὲ ἀλλοίμονον! Ὁπισθοχώρησα λοιπὸν πρὸ τοῦ κινδύνου τούτου καὶ ὠδηγήθην εἰς ἕτερον θεωρεῖον, ἐνθα ἐθεώρησα καλὸν νὰ κομβώσω ἐπιμελῶς τὸν ἐπενδύτην μου καὶ ἀσφαλέστερον νὰ κλείσω τὸ στόμα μου διὰ νὰ μὴ ἐκφρασθῶ κατὰ τῶν πολιτικῶν πεποιθήσεων τῶν παρακαθημένων μοι καὶ δεχθῶ ἐπὶ τῆς ράχεώς μου ὅλας τὰς ράβδους των, ὑπαγομένας ἔνεκα τῆς διαμέτρου των, ἐπεικῶς εἰς τὰς περὶ ὀπλοφορίας διατάξεις.

Οἱ Βουλευταὶ εἶνε ἐξηγριωμένοι καὶ ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν ἡλεκτρικὸν φῶς μῶλις διακρίνω τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Πατζίτ ἐρυθρόν, ἐκ θυμοῦ ἰσως. Τὰ πάντα δεικνύουσιν, ὅτι ἔκτακτον θὰ συμβῇ καὶ τὸ ὀρολόγιον ... ὅτι εἶνε 9η.

Περαιτοῦται ἡ ἀνάγνωσις τῶν πρακτικῶν καὶ ἀρχίζουν αἱ ἐπερωτήσεις· πρῶτος ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ βῆμα ὁ κ.

ΠΕΤΡΙΔΗΣ. Παρακαλῶ τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, λέγει, νὰ μὲ πληροφωρήσῃ πόσα γυμνάσια καὶ ἑλληνικὰ σχολεῖα ὑπάρχουν, ποῦ κεῖται ἕκαστον, πόσους διδασκάλους ἔχουσι, πόσους μαθητὰς, πόσα δωμάτια, πόσοι διδάσκαλοι εἶνε ἄγαμοι καὶ πόσοι ἑγγαμοί. οἱ ἑγγαμοὶ ἐὰν ἔχουν παιδιὰ καὶ πόσα ἄρρενα καὶ θήλεα, ἂν αὐτὰ πηγαίνουν εἰς σχολεῖα ἢ μανθάνουν τέχνην καὶ τίνα τέχνην μανθάνουν. Παρακαλῶ δὲ αὐτὰς τὰς ὀλίγας πληροφορίας νὰ μοὶ τὰς φέρῃ ὁ κ. Ὑπουργός αὐριον, διότι θὰ ὁμιλήσω διὰ μακρῶν.

ΤΖΑΝΕΣ. Καὶ ἐγὼ συμπληρῶ τὰς πληροφορίες παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργόν νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἐὰν καὶ οἱ ἄγαμοι διδασκαλοὶ ἔχουσι τέκνα καὶ πόσα ἄρρενα καὶ θήλεα, διότι αὐτὰ ἔχουσι μεγάλην σχέσιν ...

ΜΑΝΕΤΑΣ. Πρὸς τὴν θανατικὴν ποινὴν;

ΤΖΑΝΕΣ. Μάλιστα, κ. Ὑπουργέ, καὶ πρὸς τὸ περὶ χορονομήσεως νομοσχέδιον.

ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ (ἐξηγριωμένος). Ἡ διοίκησις εἶνε εἰς σημεῖον ἀξιοθρήνητου, κύριοι· τούτῃ, αὐτῇ τὴν στιγμὴν ἔλαβον τηλεγράφημα κατὰ τοῦ ὁποῖου μοῦ λέγουσιν, ὅτι τὰ ζῶα ἐνοῦς ἔφαγαν τοῦ γρασίδι ἐνοῦς ἄλλουνοῦ. Εἶνε κατὰστασις αὐτὴ κύριοι; Σὲς ἐρουτῶ;

Ἀλλὰ μετὰ τῆς ἐρωτήσεως κάμνει καὶ ζωηρὰν χειρονομίαν ἔνεκα τῆς ὁποίας ρίπτει τὸ ἐπὶ τοῦ βήματος ποτήριον ὕδατος πρὸς τὴν τράπεζαν τῶν ὑπουργῶν καὶ λούει κυριολεκτικῶς τὸν κ. Βουλπιώτην. (Χειροκρατήματα ζωηρὰ ἐκ τῶν ἀκροατηρίων. Ἐκ τῆς ἀριστερᾶς εἴρε, εἴρε.)

Εἰς ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. Ἐνα ποτήρι νερὸ δὲν μπορεῖ νὰ τὸν ξεπλύνῃ.

ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ. Εἶνε κατὰστασις αὐτὴ, κύριοι; Σὲς ἐρουτῶ;

ΒΟΥΛΠΙΩΤΗΣ. Βέβαια δὲν εἶνε κατὰστασις ...

ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ. Σὺ πᾶς γιὰ τὴν ἐστὶ μοῦλες Κατσίκαπλε μου, Κατσίκοπλάκι μου, ὅλα θὰ διορθωθοῦνε καὶ τίποτε δὲν ἔγινε.

ΣΑΚΚΗΣ. Μὰ, κύριε Πρόεδρε, δὲν εὐρισκόμεθα ἐν ἀπαρτίᾳ ὅλοι τρώγουν εἰς τὸ ἀπέναντι ξενοδοχεῖον «ὁ Λυκαβητός»· προβάλλω ἐνστάσιν μὴ ἀπαρτίας.

Προσκαλεῖται νὰ ἐφορεύσῃ ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁ κ. Σάκης καὶ ἐκ τῆς συμπολιτεύσεως ὁ κ. Γουλιμῆς. Ἀναγινωσκόμενου τοῦ καταλόγου οἱ μὲν φίλοι τῆς Κυβερνήσεως σπεύδουσι πρὸς περισυλλογὴν τῶν ἐκ πείνης διασπαρέντων τῇδε κἀκεῖσε βουλευτῶν οἱ δὲ ὀλίγοι ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταὶ ἀνχωροῦσι τῆς αὐθούσης παραλαμβάνοντες μεθ' ἑαυτῶν πᾶν ἔχνος δεικνύον τὴν ὑπαρξίν των. Μόνος ὁ κ. Βαλσαμάκης λησμονεῖ τὸν ἐπενδύτην του.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ (ἐξακολουθῶν τὴν ἀνάγνωσιν)... Βαλσαμάκης... Βαλσαμάκης...

ΚΟΚΕΒΗΣ. (προεδρεύων). Βάλλον παρόντα ἔχει ἀφήσει τὸ ταμπάρο του.

ΣΑΚΚΗΣ. Μὰ τί μὲ τὰ ταμπάρα θὰ κάνετε τὴν ἀπαρτίαν;

ΓΟΥΛΙΜΗΣ. Σὺ πᾶς ρε σὺ... μὰς βγήκες στὴ μέση σάν...

ΣΑΚΚΗΣ. Ἐσὺ νὰ σωπάσῃς...

Μετὰ τὸν διάλογον τοῦτον καὶ ἄλλ. ἤκιστα κοινοβουλευτικόν, λαμβάνει χώραν συμπλοκὴ εἰς τὸ προεδρεῖον, τὴν ὁποίαν θὰ ἐφθόνουν καὶ οἱ ὁμηρικοὶ ἥρωες. Ἀστράπτουν πολέμοι καὶ μάχαιρι, αἱ δὲ ράβδοι ὑψοῦνται καὶ καταπίπτουν μετὰ κρότου ὑπισχνουμένου θραύσιν κεφαλῶν οὐχὶ ὀλίγων. Ἐπὶ τῶν μικρῶν κλιμάκων τοῦ προεδρεῖου διακρίνω κυλιόμενους ὄγκους συμπλακέντων ἀνθρώπων... ἀλλὰ παύω πλέον τοῦ νὰ βλέπω τίποτε, διότι τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς συστέλλομενον διὰ τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἔπαυσε νὰ διαχέῃ τὰς ἀκτῖνας του εἰς τὸ circum αὐτὸ ἐν τῷ ὁποίῳ αἱ ταυρομαχίαι ἀποτελοῦσι ἀδιάσπαστον μέρος τῆς παραστάσεως. Ἐκ τῶν ἀκροατηρίων ἀκούονται αἱ φωναί: Γιούχα Μράβο, Εὖγε, Ζήτω καὶ φοβερὰ ποδοκροτήματα καὶ χειροκροτήματα. Ἐπαναφάνεται τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς καὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν θεατῶν παρίσταται ἡ ἐξῆς εἰκὼν: Εἰς τὴν αἴθουσαν πλεονάζουσι τὰ θῆρια, διότι ἐζητήθη ἡ ἀρωγὴ τῶν εὐζώνων πρὸς διάλυσιν τῆς συμπλοκῆς καὶ ἀπαστρέπτουσιν αἱ αἰχμηραὶ λόγχαι των· πολλοὶ τῶν βουλευτῶν τραυματισμένοι ἔχουσι δεδεμένους τὰς κεφαλὰς των διὰ ρινομάκτρων, ἐνῶ ἄλλοι προσπαθοῦσι νὰ περισυλλέξωσι τὰ ἐκ τοῦ ἀγῶνος θύματα, ἅτινα εἰσι πεπτηνένοι πῖλοι καὶ ἡκρωτηριασμένοι ἐπενδύται. Ἐκ τῶν ὑψηλῶν πύλων πολλοὶ ἀκουσίως μετεβλήθησαν εἰς κλάκ καὶ μόνον τὸ ταμπάρο τοῦ κ. Βαλσαμάκη, τὸ ὁποῖον ἦτο ἡ ἀφορμὴ ὅλης αὐτῆς τῆς ἱστορίας ἔμεινεν ἀθικτον. Ἀκίνητοι μάρτυρες μένουσιν εἰς τὰ εἰδῶλιά των μόνον ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὁ κ. Παπαδόπουλος περὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ὑπόνοια βάσιμος, ὅτι δὲν ἤκουσε τίποτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁσάκις...

ΕΚ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ. Δὲν φταίει ὁ Σάκης...

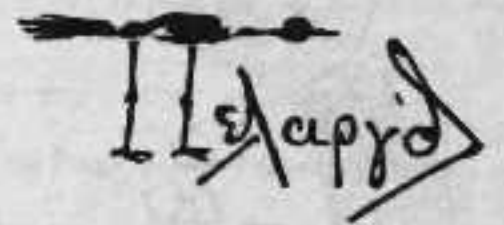
ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὅχι, δὲν πρόκειται περὶ τοῦ κ. Σάκη κα-
θήσατε, κύριοι Βουλευταὶ, νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ συνεδρίασις.

ΠΟΛΛΟΙ. Δηλαδή ν' ἀρχίσουμε πάλι τὸ βρισίδι καὶ τὸ ξύλο.

ΑΛΛΟΙ Εὐχαρίστως...

Ἐσκέφθη, ὅτι δὲν ἦτο καθόλου φρόνιμον νὰ παραμείνῃ περισσότερον, ἀφοῦ τὸ ὥρολόγιον ἐδείκνυε τὴν 2^{αν} μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ ὑπᾶρχε φόβος τὰ ἀποτελέσματα

τῆς συνεδριάσεως νὰ φθάσουν καὶ μέχρι τῶν ἀκροατηρίων. Ἀνεχώρησα ἀφήσας πλήρη ἡρεμίαν, ἀλλ' ὅτε ἐφθασα εἰς τὴν τελευταίαν κλίμακα ἤκουσα ζωνρὰ χειροκροτήματα καὶ ποδοκροτήματα καὶ φωνὰς καὶ ὠρυγὰς καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀνχώμενα εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν ζώων. Δὲν ἔκρινα καλὸν νὰ ἀνακόψω τὸν δρόμον, ἀλλὰ τὴν ἐπομένην ἔμαθον, ὅτι ἡ συνεδρίασις διήρκεσε μέχρι τῆς 5^{ης} μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅτι οἱ σαλεπιτζήδες καὶ οἱ γαλατᾶδες ἦσαν εἰς μεγάλην ζήτησιν ἐν τοῖς διαδρόμοις τῆς Βουλῆς καὶ ὅτι τὸ ξυλοκόπημα ἐπανελήφθη. Ἐκτοτε ἐσχημάτισα τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Βουλὴ μας συνεδριάζει εὐαγγελικώτατα: Δὲν γνωρίζει ἡ ἀριστερὰ τί πράττει ἡ δεξιὰ.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὅλα τὰ ἄλλα ζητήματα ἀπερρόφησεν ἡ Βουλὴ καὶ ὅπου ἂν στρέψῃ τις δὲν ἀκούει ἄλλο τί, παρὰ διὰ τὸν Σπάρταλην καὶ τὴν πίστωσιν τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, αἵτινες κατηναλώθησαν εἰς λόγους ἐθνικούς, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἐθνικώτερος ἀπεδείχθη, ὅτι ἦτο ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἀτυχοῦς ἐκείνου ἀμαξηλάτου, ὅστις ἔχασε τὸ ἀλόγῳ του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὰ ἀνάκτορα ἀνόδου τοῦ μέλλοντος πρωθυπουργοῦ κ. Δηλιγιάννη.

— Καὶ ὕστερον ὁμολογήσατε, ἔλεγεν ἓνας βουλευτής, ἔαν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο ἀλόγον.

✱

Καὶ ἐξεμάνη ὁ κ. Τρικούπης διὰ τὰ πατριωτικὰ ταῦτα αἰσθήματα τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ ἐξεφώνησε λόγον νευρωδέστατον, ὡς ἔγραψαν ὅλοι αἱ συναδελφοί. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον δὲν ἠνέχθη ὁ κ. Τρικούπης ἦτο πῶς ἐτόλμησεν ὁ ἥρωες πρῶην πρωθυπουργὸς νὰ διεκδικήσῃ τὸ μονοπώλιον τοῦ πατριωτισμοῦ, ἀφοῦ ὁ κ. Τρικούπης εἶνε ὁ μόνος κεκηρυγμένος ὑπὲρ τῶν μονοπωλίων.

✱

Καὶ ἐν περίεργον ἱστορικόν ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Δηλιγιάννη:

— «Μόνον αἱ οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ἐξωστράκιζον ἐκείνους...»

Τὸ ἐξωστράκιζον πῶς σᾶς φαίνεται;

✱

Διάλογος ἐν τινι θεωρείῳ.

— Σήμερον ἀφεύκτως θὰ τοὺς πιάσῃ λύσσα.

— Καὶ πῶς τὸ κατάλαβες;

— Δὲν ἀκοῦς ποῦ συζητοῦν μὲ ὦρα γιὰ τὸν δῆμον Σκυλοῦντος.

✱

Ἠκούσθη εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς μεταξὺ δύο βουλευτῶν.

— Ὅποιος τσιγκλάει τὸν γαϊδῆρον αὐτὰ παθαίνει.

— Βρὲ ἀδελφέ, μὰ ποῖος σ' ἐτσιγκλίσαι;

Ἀστὸς